

SCHILLER INSTITUTTET

Fred gennem økonomisk udvikling

Ugeavis 22 – 2014

I dette nummer:

Radio Schiller 26. maj; seneste opdateringer med Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg:

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1792>

* **GLASS-STEAGALL, MED DET SAMME!** s. 1

* **USA: LaRouche: Obama står over for fire samtidige kriser, der kan føre til en rigsretssag** s. 2

* **EU-kuppet imod Italien 2011: 'Det virkelige mål var Tremonti'** s. 2

* **Putin siger til Kina, fælles økonomiske relationer er af altafgørende betydning** s. 2

* **HOVEDARTIKEL: Russisk-kinesisk, økonomisk fællesskab viser vejen ud af sammenbrudskrisen**

Af Alexander Hartmann, redaktør for den tyske avis *Neue Solidarität* s. 4

* **Russia Today: 'Hvis der er nogen, der kender rigtige nazister, så er det kongefamilien'** s. 6

* **Indere vælger kandidat, der går ind for 'Udvikling som Det Eneste', til premierminister** s. 7

* **Stiften er trukket - Thailandsk militærkup, arrestationer, presse censur** s. 7

GLASS-STEAGALL, MED DET SAMME!

Lederartikel i Executive Intelligence Review, 16. maj 2014:

Uret tikker for en eksplosion af verdens finanssystem, hvis centrum er City of London og Wall Street. Og den eneste måde, hvorpå en sådan eksplosion, sandsynligvis udløst af de »bail-in«-procedurer, som er blevet etableret af Dodd-Frank-loven og Den europæiske Union, ikke ville ødelægge det, der er tilbage af den transatlantiske sektors økonomier, og med dem tusinder af menneskeliv, er den omgående gennemførelse af Glass-Steagall.

Det er ikke til at se det ud fra den øjensynlige mangel på handling i Kongressen i forbindelse med de fire lovforslag for en genindførelse af Glass-Steagall, som er blevet stillet, men kyndige finansielle insidere er fuldt bevidste om den umiddelbare trussel. I løbet af den seneste uge har to sådanne eksperter – Thomas Hoenig, næstformand i FDIC (den amerikanske, statslige indskudsgarantifond, -red.), og Liam Halligan, britisk økonom og

finansreporter for *Sunday Telegraph* – kommet med advarsler, der ikke kan misforstås, om denne fare.

Hoenig, som hyppigt har udtalt sig til fordel for en genindførelse af Glass-Steagall, talte til Boston Economics Club den 7. maj, hvor han gjorde det klart, at de såkaldte »reformer« under Dodd-Frank intet havde udvirket for at forhindre storbankerne i at blive endnu større, mere komplicerede og mere oppustede af derivater, end tilfældet var under krakket i 2008, og at det er grunden til, at de vil have »bail-in«, hvilket udgør det samme som en bail-out af derivat-modparterne. I hovedtræk argumenterede han med, at bailouts (statslige bankredningspakker, -red.) i øjeblikket ikke kan stoppes, fordi Kongressen ikke har adskilt investeringsbankerne fra de kommercielle banker ved en genindførelse af Glass-Steagall.

Halligan, en offentlig tilhænger af Glass-Steagall, fremkom med sit argument den 10. maj i *Daily Telegraph* under overskriften »Kun en total opdeling vil gøre vore store banker sikre«. Med argumentet, at »manglen på meningsfulde reformer« i de sidste fem år har gjort et nyt krak mere sandsynligt, kommer Halligan frem med sit budskab:

»Den eneste måde, hvorpå vore store banker kan gøres sikre, eller så sikre, som det nu er muligt, er gennem en total, træk-en-streg-i-sandet-opdeling af investeringsbanker og kommercielle banker ... Dette er Glass/Steagall-opdelingen, som blev gennemført i USA efter Wall Street-krakket i 1929. Glass-Steagall sikrede Amerika mod store, systemisk skadelige bankfallitter i næsten 70 år ... Det fatter min 11-årige datter. Og den eneste årsag til, at banklobbyen ikke gør, er, at den, af indlysende, finansielle grunde, ikke vil.«

Ja, sandelig. De øverste firmaer på Wall Street og i City of London spiller i øjeblikket det risikable spil, hvor de forsøger at rage så meget plyndringsgods til sig, som de kan, med stadig mere utroværdige handler, før hele mølevitten kollapser. Bemærk, f.eks., feberen med selskaber, som opkøber deres egne aktier – en aktivitet, som får markedet til at ryge igennem loftet, og ophober (ubetalelig) gæld for et billionbeløb – 90 % af ikke-finansiell selskabsgæld, der er kommet til siden 2009, har været til dette formål – finansieret af løse penge fra Federal Reserves kvantitative lempelse (pengetrykning, -red).

I mellemtiden skærer husstande og produktionssektoren ned – og de basale overlevelseshedninger i det transatlantiske områdes nationer er i færd med at forsvinde.

Glass-Steagall må genindføres nu. Det vil få Wall Street-boblen til at kollapse, og lade de banker, som intet gør udover at suge blodet ud af den amerikanske økono-

mi, gå fallit – som de også bør. De banker, som har foretaget gyldige, produktive investeringer, kan og bør red- des, men spekulanterne bliver ribbet til skjorten. Det er på tide, at de forsvinder. De har alligevel aldrig gjort noget som helst godt for økonomien.

Men hvad der er af største betydning er, at London-Wall Street-rovdyrbankerne vil miste deres magt, som vil gavn- e udsigten til verdensfred og fremgang i en grad, som ikke kan måles

USA: LaRouche: Obama står over for fire samti- dige kriser, der kan føre til en rigsretssag

17. maj 2014 – Fredag bemærkede Lyndon LaRouche, at præsident Obama står over for fire alvorlige tiltag, og at en hvilken som helst af dem kan føre til en snarlig rigs- retssag imod ham. Disse tiltag inkluderer den nyligt op- rettede House Select Committee om Benghazi, den fort- satte kamp med det amerikanske Senat om frigivelsen af den ikke-klassificerede rapport om CIA's tor- tur/overgivelsesprogram, de fortsatte NSA-afsløringer af illegal, national og udenlandsk udspionering, og kampen for at tvinge ham til at frigive det 28 sider lange, hemme- ligstemplede kapitel af den oprindelige, Fælles Kongres- undersøgelse af 11. september.

Det, som i stigende grad er ved at blive sandsynligt, be- mærkede LaRouche, er, at flere af disse skandaler vil eskalere samtidigt og skabe et sammenspil, som vil virke som en salve af blyhagl. LaRouche bemærkede, at de mest fældende af Obamas forbrydelser er dem, der relate- rer til afgørende, økonomiske spørgsmål.

»Obama har krænket klausulen om det almene vel i forta- len til Forfatningen, og det er måske den alvorligste af alle hans forbrydelser. Når jeg ser på de nødlidende i dette land, når jeg ser på veteranernes vanskelige situati- on, når jeg ser på økonomiens opløsning, siden Obama kom til magten, ser jeg alvorlige forbrydelser og forseel- ser, som er begået med fuldt overlæg. Tiden er kommet, hvor Obama må fjernes fra embedet ved hjælp af forfat- ningsmæssige procedurer. Så kan vi komme videre med hasteprogrammet med at redde USA og, i samme ånde- drag, også Europa.«

LaRouche bemærkede, at han har udarbejdet en firetrins plan for en genrejsning, som begynder med den omgåen- de genindførelse af Glass-Steagall. »Vi skal skaffe os af med Wall Street, og så kan vi løse et hvilket som helst af de alvorlige problemer, som nu konfronterer vor nation.«

EU-kuppet imod Italien 2011: 'Det virkelige mål var Tremonti'

17. maj 2014 – Giulio Sapelli, en professor i økonomisk historie ved Universitetet i Milano, og tilhænger af Ke- ynes, mener, at tidspunktet, hvor Geithners afsløringer af det europæiske kup imod Berlusconi-regeringen i 2011 er mistænkeligt; men det virkelige mål for dette kup var ikke Berlusconi selv, men snarere hans økonomiminister, Giulio Tremonti.

I et interview 14. maj med online ilsussidiario.net sagde Sapelli:

<http://www.ilsussidiario.net/News/Politica/2014/5/21/DIETRO-LE-QUINTE-Cosi-gli-Usa-spingtono-Grillo-contro-la-Merkel/499942/>

»De væltede Berlusconi-regeringen, men den virkelige fjende var ikke Berlusconi: Det var Tremonti. Han var manden, der skulle fjernes. Jeg vil tilråde, at man læser appendikset til *Emergency Exit*, skrevet af den tidl. øko- nomiminister: De indeholder forfærdelige sandheder. Tremonti advarede det europæiske fællesskab om den umiddelbart forestående krise og arbejdede hårdt på at få dem til at forfølge en anti-deflationsskabende politik, som imidlertid blev modgået af tyskerne. Han må fjer- nes.«

Det afsnit af Tremontis bog, som Sapelli refererer til, er det afsnit, hvor han promoverer Glass-Steagall.

For det andet, hvis Geithner siger sådan nogle ting,

»betyder det ... at, i øjeblikket er relationerne mellem USA og Tyskland revet itu, de er meget dårlige. En per- son som ham [Geithner], der har internationale forpligtel- ser på topplan (og i dag har dem i finansverdenen), og skiver en bog med sådanne ting ... Det interessante er, at amerikanerne skriver sådan noget, vel vidende, at det vil give genlyd i medierne, fordi de er interesseret i at desta- bilisere Merkel og de regeringer, som støtter hende.«

Hvad angår den aktuelle italienske statspræsident Giorgio Napolitano siger Sapelli;

»Jeg siger kun én ting: Lad os reflektere over Dronning Elizabeths rejse til Italien [i april]: Hvem mødtes hun med? Paven og Napolitano, og det var det.«

I fredags kastede den berygtede Ambrose Evans- Pritchard sig over Geithners afsløringer af EU-kuppet i 2011 mod Berlusconi, i sin spalte i Daily Telegraph un- der overskriften »EU-embedsmænd lagde hemmelige planer om et IMF-angreb for at tvinge rebelske Itali- en i knæ.«

<http://blogs.telegraph.co.uk/finance/ambroseevans-pritchard/100027284/eu-officials-plotted-imf-attack-to-bring-rebellious-italy-to-its-knees/>

»Det er en forfatningsmæssig skandale af første grad«, skrev Evans-Pritchard. »Disse embedsmænd besluttede egenrådigt, at den monetære unions hellighed berettigede dem til at underkende den parlamentariske proces; at målet helliger midlet. Det er definitionen på et monetært diktatur.«

Putin siger til Kina, fælles økonomiske relationer er af altafgørende betydning

19. maj 2014 – Aftenen før sit statsbesøg til Shanghai, Kina, sagde den russiske præsident, Vladimir Putin, til Kinas førende medier, at udvidelsen af de russisk- kinesiske, økonomiske relationer er af »altafgørende betydning« for begge nationer og for den verdensøkon- omiske stabilitet. »I sammenhæng med den turbulente verdensøkonomi er styrkelsen af en gensidigt gavnlig

handel og økonomiske bånd, så vel som forøgelsen af strømmen af investeringer mellem Rusland og Kina, af altafgørende betydning. Dette udgør ikke blot et afgørende element i vore landes socioøkonomiske udvikling, men også et bidrag til de bestræbelser, som tilsigter en stabilisering af hele det globale marked«, sagde Putin til Chinese Central Television, Xinhua-nyhedsagenturet, China News Service, *Peoples Daily*, China Radio International og Phoenix Television. Han vil være i Shanghai den 20.-21. maj sammen med andre verdensledere til den 4. Topmøde-konference om Interaktion og Tillidsskabende Foranstaltninger i Asien (CICA). Shanghai Cooperation Organization (SCO) vil også underskrive en fælles erklæring i Shanghai. Putin blev spurgt om Ruslands strategiske perspektiv. »Kina«, sagde en interviewer, »gør konsekvent fremskridt hen imod den 'kinesiske drøm', dvs. en betydelig, national genfødsel. Rusland har også sat sig et mål om at genoprette en magtfuld stat. Hvordan kan, efter Deres mening, vore lande interagere og hjælpe hinanden med at opfylde disse opgaver? Hvilke områder kunne man prioritere i dette øjemed?« Putin svarede, at »Promovering af venskabelige og gode nabo-relationer er i fuld overensstemmelse med både Ruslands og Kinas interesser. Der er ikke nogen politiske spørgsmål tilbage imellem os, som kunne hæmme forbedringen af vort omfattende samarbejde. Gennem fælles bestræbelser har vi etableret et virkeligt eksemplarisk samarbejde, som burde blive en model for betydningsfulde verdensmagter.« Putin bemærkede, at »Både Moskva og Beijing er helt bevidste om, at vore lande ikke har udtømt deres potentiale. Vi har et stykke vej at gå. De prioriterede samarbejdsområder på nuværende trin omfatter udviklingen af de økonomiske bånd og samarbejde inden for videnskab og højteknologi-sektoren. En sådan pulje af kapaciteter er en stor hjælp til at opfylde opgaven med vore landes nationale udvikling.« For at føre udviklingen af handel længere end til stadiet for »eksterne markedsbetingelser, vil (de to lande) især koncentrere sig om de banebrydende områder, såsom større energieffektivitet, miljøbeskyttelse, fremstilling af medicin og lægeudstyr, udvikling af nye teknologier inden for information, så vel som inden for atomkraft og rumfart. Vi vil implementere en liste over fællesprojekter inden for 40 prioriterede områder, med en total investering på omkring 20 milliarder dollars«, sagde han ... Putin understregede ligeledes finansielt samarbejde, for at »beskytte os mod kursudsving i verdens betydningsfulde valutaer. Derfor overvejer vi nu, hvordan vi skal forøge gensidige afregninger i nationale valutaer.«

Fascistisk, revisionistisk historie

Spørgsmålet om den aktuelle krise i Ukraine blev rejst af kineserne, som bemærkede, at, i 2015 »vil de to lande fejre 70-års dagen for Sejren over fascismen. Hvilken indvirkning vil de fælles, russisk-kinesiske bestræbelser på at imødegå den indsats, der tilsigter at udfordre resultaterne af Anden Verdenskrig, have? Putin svarede, at »bestræbelserne på at omskrive og forvrænge historien er blevet hyppigere. For fire år siden vedtog Rusland og Kina en fælles erklæring på 65-års dagen for Sejren i

Anden Verdenskrig. Vi er fælles om idéen om, at det er uacceptabelt at ændre krigens resultater, idet konsekvenserne vil være ekstremt alvorlige. Det fremgår ganske klart af de tragiske begivenheder, som i øjeblikket udfolder sig i Ukraine, hvor voldelige neo-nazister fører en virkelig terrorkampagne imod civile ... Vi vil helt bestemt forsætte med at imødegå forsøg på at forfalske historien, gøre fascister og deres medskyldige til helte og sværte heroiske befrieres minde og omdømme.«

Fred gennem udvikling

Putin sagde også, at Rusland ønsker, at kinesiske investeringsinvesteringer skal udvikle Ruslands fjernøstlige område. Dette enorme område har lidt alvorligt under stagnerende infrastrukturinvesteringer og tilbagegang af den i forvejen sparsomme befolkning, siden Sovjetunionens opløsning for næsten 25 år siden. De to nationer har drøftet fælles samarbejde for at udvikle området, som, blandt andet, er essentielt, idet området udgør den nordøstlige, eurasiske base for tunnelprojektet under Beringstrædet for at forbinde Eurasien med det amerikanske kontinent. Men konkrete investeringer har imidlertid indtil dato været alt for begrænsede. Vi er bestemt interesserede i, at kinesiske foretagender drager nytte af mulighederne og vil være blandt de ledende faktorer dér, for en accelereret udvikling af det fjernøstlige område er gavnligt for både Rusland og Kina«, sagde Putin. Selv om han skitserede et ambitiøst program for at udvide handelen, fra det nuværende niveau på næsten 900 milliarder dollars til 100 milliarder dollars i 2015 og op til 200 milliarder dollars i 2020, så understregede Putin, at: »Det er afgørende at skabe stærke teknologiske, industrielle alliancer, tiltrække investeringer til infrastruktur og energisektoren, i fællesskab fremme forskning og humanitære kontakter og lægge et solidt fundament for bæredygtig udvikling af vore handels- og økonomiske relationer på lang sigt. I denne udvikling kan og må det fjernøstlige område blive en naturlig platform for anvendelsen af disse bestræbelser.« Udviklingen af Sibirien og det fjernøstlige område er blevet udpeget som »en af Ruslands overordnede, nationale prioriteter i det 21. århundrede«, sagde Putin. »Vægten er lagt på etableringen af særlige territorier til en prioriteret, økonomisk udvikling, i hvilken et lovende miljø vil blive skabt for at tiltrække investeringer og sikre konkurrencedygtige betingelser for organiseringen af eksportorienterede produktionsfaciliteter i den ikke-primære sektor.« Forespurgt om hans generelle forventninger til besøget sagde Putin, at »Etableringen af tættere bånd med Den kinesiske Folkerepublik – vor betroede ven – udgør Ruslands ubetingede, udenrigspolitiske prioritet. Nu er det russisk-kinesiske samarbejde i færd med at avancere til et nyt trin af omfattende partnerskab og strategisk interaktion. Det ville være ukorrekt at sige, at det har nået det højeste niveau i hele sin århundredelange historie.« Putin sagde, at han har »gode arbejds- og personlige relationer« med præsident Xi Jinping, »jeg er sikker på, at de forestående drøftelser vil give en kraftfuld stimulus til en yderligere styrkelse af det bilaterale samarbejde inden for alle områder og til en

dybere koordinering inden for det internationale område.« Rusland og Kina har været aktive fortalere for etableringen af en ny sikkerhed og bæredygtig arkitektur for udvikling i det asiatiske Stillehavsområde. Den bør baseres på principperne om lighed, respekt for international lov, en uadskillelig sikkerhed og uden anvendelse af magtudøvelse eller truslen om magtudøvelse. I dag bliver denne opgave stadig mere vigtig. Den forestående Topmøde-konference om Interaktion og Tillidsskabende Foranstaltninger i Asien (CICA) har til formål at bidrage til håndteringen af denne opgave.»

Russisk-kinesisk, økonomisk fællesskab viser vejen ud af sammenbrudskrisen

Af Alexander Hartmann, redaktør for den tyske avis *Neue Solidarität*

25. maj 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putins besøg i Kina har hævet de russiske-kinesiske relationer op på et helt nyt niveau mht. økonomisk og strategisk samarbejde. Putin, som rejste til Kina i forbindelse med det 4. topmøde for Konferencen for Interaktion og Tillidsskabende Foranstaltninger i Asien (CICA), som fandt sted den 21. maj i Shanghai, hvor han gjorde det helt tydeligt for sin kinesiske modpart Xi Jinping, at de to stormagter ville gå frem med den økonomiske opbygning af verden og heri ikke ville lade sig opholde af den vestlige imperie-fraktion. Inden for rammerne af topmødet blev en historisk, 30-årig aftale om gas i et omfang af 400 mia. dollars, såvel som yderligere 46 russisk-kinesiske enkeltaftaler, underskrevet. Desuden deltog Xi og Putin i en åbningsceremoni for kinesisk-russiske flådemanoøvrer i det Østkinesiske Hav, der vil vare en uge.

Putin støttede ganske eftertrykkeligt opbygningen af økonomiske udviklingskorridorer langs med den Nye Silkevej, som Xi Jinping promoverer. I den fælles afslutningserklæring hedder det: "Rusland anerkender den enorme betydning af det kinesiske initiativ med opbygningen af 'det økonomiske Silkevejsnetværk', og Rusland ved især at påskønne den kinesiske sides beredthed til, ved dettes udvikling og virkeliggørelse, at tage de russiske interesser i betragtning. Begge sider søger efter yderligere muligheder for at forbinde perspektivet for Silkevejens økonomiske netværk med idéen om den Eurasiske Økonomiske Union. Til dette formål har de til hensigt at intensivere samarbejdet mellem de relevante embedsmænd i virkeliggørelsen af begge projekterne, især ved opbygning af trafikveje og infrastruktur." Præsident Putin selv erklærede: "Skabelsen af tættere relationer til Den kinesiske Folkerepublik – vor betroede ven – er Ruslands ubetingede, udenrigspolitiske prioritet. Ruslands og Kinas samarbejde nærmer sig et nyt stadium af omfattende partnerskab og strategisk interaktion. Det er ikke forkert at sige, at det har nået det højeste niveau i hele deres århundredelange historie."

Helga Zepp-LaRouche betegnede denne aftale som historisk. I lyset af den aktuelle verdenssituation – især situationen i Ukraine – er det "det bedste bidrag til opretholdelse af verdensfreden, som kan tænkes, fordi det ganske enkelt sætter den virkelighed på dagsordenen, at Rusland

og Kina er rykket tættere sammen end nogen sinde før." Nu bliver det tydeligt for ethvert tænkende menneske, "at optionen med inddæmning er ført ud i det absurde", eftersom man nu har at gøre med et russisk-kinesisk forbund.

Hertil kommer, at der, efter parlamentsvalget i Indien, også i dette land angives en omlægning hen imod den eurasiske, økonomiske opbygning, således, at også dette, Asiens andet-største land vil læne sig tættere op ad Kina og Rusland. Boris Wolchonskij, lederen af det Russiske Institut for Strategiske Studiers asiatiske afdeling, kommenterede Narendra Modis tårnhøje valgsejr: "Mange iagttagere forventer et skift i den indiske udenrigspolitik fokus over til regionale spørgsmål. Dermed er en tilnærmelse til Kina mulig, til trods for alle problemerne i relationerne. Særlig opmærksomhed vil man give politikken med 'blikket rettet mod øst', udviklingen af samarbejdet med Østasiens lande og Stillehavsområdet ... Med denne baggrund består der fremragende udsigter til, at de russisk-indiske relationer vil nå op på et højere plan."

Vesten trues af sammenbrud

I kras modsætning hertil står de økonomiske og strategiske perspektiver i Vesten, hvor der findes alle forudsætninger for den næste, store sammenbrudskrise.

Således svarede viceformanden for den amerikanske, statslige indskudsgarantifond, FDIC, Thomas Hoenig, i et interview med CNN og magasinet *Fortune* den 20. maj, på spørgsmålet om, hvilke af de amerikanske storbankers risikable aktiviteter "skræmte ham mest": "Disse institutter var under krisen [2008] stærkt finansieret med kredit. De bedrev forretninger med derivater og solgte gældsforpligtelser med sikkerhedsstillelse (CDO's). Krisen kom, og de fik behov for hjælp fra regeringerne ..., men i dag er den pålydende værdi af derivaterne sågar endnu højere end under krisen."

Faktisk må man gå ud fra, at ECB-chef Mario Draghi umiddelbart efter valget til EU-parlamentet vil køre "Tykke Berta" i stilling, dvs. sætte en ny, kraftigere bølge af pengetrykning i gang. Men truslen går ikke blot ud på denne "kvantitative lempelse", men også en ny runde af regeringsstøtteforanstaltninger ("bail-out") – samt konfiskering af bankkunderne ("bail-in").

I et interview med den italienske online-avis *affaritalia-ni.it* advarede den tidligere italienske finansminister Giulio Tremonti ligeledes: "Regeringernes penge er brugt op. Der er for meget gæld. Man trykker penge, men man kan ikke blive ved med at trykke penge i alt for lang tid. De planlægger at beslaglægge borgernes opsparinger. På engelsk kalder de det "bail-in", men det, som det betyder, er, at man røver bankkontiene."

Lyndon LaRouche påpeger, at alle disse forsøg på at understøtte bankerne ikke vil fungere. Lige så snart, man begynder på den såkaldte "bail-in", vil hele finanssystemet, gennem fjernelse af likviditeten, styrte i grus – ligesom en elevator i et højhus, hvis kabel bliver skåret over på 70. etage. Dermed står samtlige verdens nationer, og dermed også Tyskland, foran det alternativ, at de enten

holder fast ved den hidtidige politik med at støtte finansboblen for enhver pris – helt frem til en mulig militær konfrontation med Rusland og Kina – og dernæst gå under sammen med det bankerotte, vestlige finanssystem, eller også bryder de med denne politik og tilslutter sig det russisk-kinesiske perspektiv med opbygning.

Tyskland i ”De intetanendes dal”¹

I lyset af disse alternativer er det indlysende, hvorfor der især fra de tyske økonomiske kredse kommer betydelig modstand mod Vestens konfrontationspolitik over for Rusland. Også i den brede befolkning bliver denne politik afvist. Men mange er pessimistiske, fordi de ser, at den kommer ”fra storebror” i Vesten og derfor til syvende og sidst vil blive gennemført – og denne pessimisme afholder efter al sandsynlighed mange mennesker fra at give klarere udtryk for deres opposition.

Ansvarlig for dette er frem for alt den kendsgerning, at massemediernes fortier væsentlige aspekter af verdenssituationen eller endda fremstiller den falsk, således, at folk i Tyskland i dag er lige så dårligt informeret om den faktiske situation, som borgerne i DDR engang var.

Det bliver f.eks. fortiet, at modstanden mod den amerikanske regerings politik også i USA vokser dag for dag, hvilket især fremgår derved, at de talrige skandaler imod Obama og hans medarbejdere til stadighed eskalerer. For blot at nævne de vigtigste eksempler:

I Kongressen og for domstolene forsøger man,

- endelig at afsløre Saudi-Arabiens rolle i angrebene den 11. september 2001, som beskrives i dokumenter, som den amerikanske præsident fortsat holder klassificeret;

- at afsløre den sande baggrund for mørklægningen af al-Qaeda-angrebet på USA’s konsulat i Benghazi i Libyen i 2012;

- at opklare amerikanske embedsmænds omfangsrige våbenleverancer til mexicanske narko-karteller;

- at straffe CIA’s undersøgelse og manipulation af det superviserende Senatsudvalg, med hvilken intervention efterforskningerne af Bush/Cheney-regeringens tortur- og overgivelsesprogram skulle forhindres;

- samt få klarhed over det amerikanske skattekontor IRS’ forskelsbehandling af oppositionsgrupper.

I alle disse sager strammes løkken om Obamaregeringens hals, og stadig oftere trækkes der i de amerikanske medi-

¹ ’De intetanendes dal’ var et satirisk navn i DDR for regioner i nordøst til Griefswald og i den sydøstlige del af DDR i det tidligere Dresden-distrikt, hvor man ikke kunne modtage VHF-radio og vestligt Tv. I disse områder, der dækkede ca. 15 % af befolkningen i DDR, blev befolkningen meget dårligt informeret, fordi de kun kunne modtage oplysninger fra censurerede DDR-medier.

er en parallel til Watergate-skandalen, som sluttelig førte til præsidentens tilbagetræden.

Alle disse undersøgelser og afsløringer drives frem af patriotiske kræfter i de amerikanske regeringsinstitutioner, som har erkendt, at den aktuelle politik driver landet ud over en afgrund af økonomisk og finansielt sammenbrud, samt ind i en militær konfrontation, som kunne føre til en atomkrig, og at de derfor aktiverer alle løftestænger for, med juridiske foranstaltninger, at frembringe et regimeskift i Det hvide Hus. Dermed vil de befri landet fra dets rolle i det amerikansk-britiske, særlige forhold som en de facto koloni af det globale, anglo-hollandske finansimperium og atter føre det tilbage til dets forfatningsmæssige rolle som førende nation i kampen mod det koloniale formynderskab, som det sidste gang havde under præsidenterne Roosevelt og Kennedy. Heri spiller den amerikanske økonom Lyndon LaRouches bevægelse en meget væsentlig rolle som katalysator.

Disse bestræbelser har i de seneste uger dag for dag gjort fremskridt, og derfor kan det meget snart komme til dramatiske forandringer i Det hvide Hus. Men den, der følger med i de tyske medier, må få det indtryk, at Obama sidder som en olympisk gud, som ingen kan angribe. Det gør han imidlertid ikke, og hans tilbagetræden som følge af en rigsretssag ville skabe fri bane for, at Amerika kan tilslutte sig det russisk-kinesiske forbund. Hvis dette ikke sker, vil USA meget snart kollapse, sammen med Wall Streets banker. Det står altså klart, at der under alle omstændigheder venter dramatiske forandringer i den nærmeste fremtid, og hvis det var almindeligt kendt her til lands, ville endnu flere mennesker – i institutionerne såvel som på gaden – efter al sandsynlighed have mod til at vende sig bort fra det gamle, kollapsende globaliseringsystem og åbent tilslutte sig oppositionen.

Hjælp os derfor med at hive folk ud af ”de intetanendes dal”, idet De gør Dem bekendt med vores bevægelse (BüSo, Tyskland – i Danmark, Schiller Institutet, -red.) (samt vores avis²) og informerer Dem om en fælleseurasisk opbygningspolitikens optimistiske perspektiver, der med Ruslands og Kinas samarbejde står åbent for alle øvrige nationer, åbner sig for os alle. For kun et sådant samarbejde mellem nationerne gør det muligt for os at løse menneskehedens store, fælles problemer.

Russia Today: ’Hvis der er nogen, der kender rigtige nazister, så er det kongefamilien’

24. maj 2014 – Russia Today’s Tv-nyheder havde en kort, men ødelæggende afsløring af Prins Charles og de nazi-elskende kongelige, i kølvandet på Prins Charles’ angreb på den russiske præsident Vladimir Putin som værende en moderne Hitler.

Den højtplacerede politiske korrespondent Anissa Naouai sagde på RT’s ’In the Now’-program

<https://www.youtube.com/watch?v=SGyuDwprO2M>

² Neue Solidarität, LaRouche-bevægelsens organ i Tyskland, udkommer hver 14. dag. Kontakt vores kontor, hvis du er interesseret i at abonnere på avisen, tlf. 35 43 00 17.

til sine seere: ”Hvis der er nogen, der kender rigtige nazister, så er det den kongelige familie.” Hun fortsatte med at vise den kongelige families stamtræ over forbindelser til Hitler og nazisterne, som fremstillede Dronning Elizabeth II, Edward VIII, Prins Philip, Charles og Prins Harry. Hun fortsætter med hver enkelt og begynder med Hertugen af Windsor, Charles’ grandonkel på mødrene side, som blev fotograferet under et besøg hos Hitler i dennes Obersalzberg-tilflugtssted i 1937, kort tid efter førstnævntes abdicering som Edward VIII, og hun tilføje, at hans hustru, Wallis Simpson, ”kom selskabeligt sammen med Hitler”. Dernæst udstiller hun Prins Philip og afslører, at hans søster Sophie giftede sig med en SS-officer. Det efterfulgtes af det berømte billede af Philip mellem sine to fætre, begge medlemmer af nazistpartiet, majet ud i deres nazi-uniformer; Naouai påpeger ”Der er Farmand, på højre side.” Det sluttede af med fotoet af Prins Harry i sin nazi-uniform, om hvilken Naouai siger, ”Og så kan Prins Charles’ egen søn godt lide at klæde sig ud som nazist, selv om det kun er i anledning af Halloween”, og tilføjer: ”Måske er det bedst, at kongelige ses, ikke høres.”

I mellemtiden nægtede British Foreign and Commonwealth Office at reagere på russisk bekymring over Prins Charles’ kommentar om, at Putin er ligesom Hitler. Under et møde i FCO i går sagde en britisk embedsmand til den russiske viceambassadør Alexander Kramarenko, at ”Foreign Office ikke kunne forventes at kommentere rapporter om privatsamtaler”, på trods af den kendsgerning, at Kramarenko officielt havde sagt, at Charles’ kommentarer var ”uacceptable.”

Se LPAC’s udtømmende dokumentation;

”Det er Det britiske Imperium, Fæhoved!”

<http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1641>

Russia Today, kronik: Charles’ bemærkninger fremmer et ”fremstød for atomkrig i Europa”

”Er vi vidner til det britiske monarkis dødskrammer?” lyder undertitlen til en artikel i Russia Today af Tony Gosling, en britisk aktivist og undersøgende journalist. Det er endnu en artikel, der skarpt kritiserer den sataniske Prins Charles for at sammenligne den russiske præsident Putin med Hitler, og denne artikel anlægger en strategisk dimension og siger, at monarkiet fremkalder atomkrig:

”Uden for sine charmerede kredse demonstrerer Charles’ uelegante bemærkninger ... både en pervers nedtoning af de 25 millioner sovjetrussere, som døde under Anden Verdenskrig, og et yderligere fremstød mod atomkrig i dag i Europa”, skriver Gosling. ”Ved at forsvare Charles har partilederne også nægtet at anerkende eksistensen af Charles’ egen regering og væbnede styrker, som støtter post-kup-regeringen i Ukraine, i hvilken vigtige Sektor Højre-elementer med stolthed praler med billeder nazister, såsom krigsforbryderen Stepan Bandera, på murene i Kiev.”

Artiklen går hele vejen tilbage til 1348 i en kronologisk fremstilling af de britiske kongeliges og Imperiets forbrydelser og gør et stort nummer ud af enhver kendt de-

talje af Prins Philips, Kong Edwards (som abdicerede) og endda Charles’ egne forbindelser med nazismen.

Den sætter spot på dokumentarfilmen ”Ulovligt drab” om mordet på Charles’ hustru, Prinsesse Diana, og påpeger, at filmen faktisk er blevet forbudt i Det forenede Kongerige (UK).

Den sataniske Prins har måske utilsigtet gjort en god ting med sin dumme bemærkning: Han provokerede Rusland til åbenlyst at gå efter det britiske Imperium og alle dets onde rødder.

Goslings lange artikel begynder med at rive den løgn ned, at Charles kom med en ”privat udtalelse”, og kommer derefter direkte til nazi-pointen:

”Charles’ flabede bemærkninger tiltrækker uvelkommen opmærksomhed til hans egen og hans families nære forbindelser til nazister og relaterede krigsmagere.”

”Hans fader, Prins Philip, Hertugen af Edinburgh, blev i en periode uddannet i Nazi-Tyskland, og hans fire søstre giftede sig med sortuniformerede SS-officerer (tre af dem, Sophie, Cecile og Margarita, blev medlem af nazistpartiet). Philip har til en amerikansk akademiker indrømmet, at han dengang havde ’forbehold over for jøderne’ og var ’jaloux over deres succes’. Charles’ grandonkel, den abdicerede ekskonge Edward VIII, var så Svastika-begejstret, at MI6 måtte forvise ham til Bermuda under hele Anden Verdenskrig, og stak således en kæp i hjulet for hans og hans nazi-hustrus, Mrs. Simpsons, forsøg på at tilslutte sig Hitler ved at krydse over til det besatte Europa.”

”Charles selv har været temmelig tæt på offentligt at støtte Hitlers glatte chefarkitekt og rustningsminister, Albert Speer, ved at hyre Speers største elev, Léon Krier, som sin egen chefarkitekt til sine omfattende byggeprojekter i Hertugsædet Cornwall. Forfatter og nyhedsformidler Jonathan Meades spidder, i sin dokumentar fra 1994, ’Tysker-byggeri’, Krier som ’Speer-carrier’ (’spydbærer’) og ’Vogter af Den Giftige Flamme’ og påpeger, at hver eneste af Speers skabelser, som inkluderer Nürnbergs stadion, hvor der afholdtes kæmpemøder, ikke kan adskilles fra de inhumane eksperimenter og den tvungne arbejdskraft i koncentrationslejrene, som blev brugt til at opføre dem.”

Den lange artikel indeholder en rigdom af detaljer om århundreders forbrydelser, begået af de britiske royale.

Gosling bemærker, at Charles I ”mistede sit hoved” i 1649 og slutter artiklen med at sige, at Charles’ bemærkninger, og de personer, som forsvare dem, ”repræsenterer endnu et søm i det britiske monarkis ligkiste.”

Indere vælger kandidat, der går ind for ’Udvikling som Det Eneste’, til premierminister

17. maj 2014 – Resultaterne af Indiens langtrukne, 16. valg til parlamentet, som blev annonceret i fredags, viser et slående nederlag til United Progressive Alliance (UPA), som anføres af Kongrespartiet, og som har siddet ved magten i de seneste 10 år. Valgresultaterne viser, at oppositionen, National Democratic Alliance (NDA), under anførelse af Bharatiya Janata Party (BJP), vandt 336 af de 543 pladser i parlamentet, over for UPA’s 58

pladser. BJP førte an kampen med 282 pladser, og Kongrespartiet kom ind som en ynkelig nummer to med 43 pladser.

Bag Kongrespartiets knusende nederlag og BJP's massive sejr ligger der to afgørende faktorer. Befolkningen havde været stærkt utilfreds med de 10 år under UPA's styre. I denne periode har Indien opnået en rimelig vækstrate, men fordelene ved denne vækst tilfaldt primært en håndfuld mennesker, hvilket skabte et enormt svælg mellem flertallet af fattige og et lille udsnit af rige. Dertil kom, at UPA ikke beskæftigede sig ret meget med jobskabelse, hvilket især de yngre vælgere var misfornøjede med. Omkring 50 % af Indiens 814 millioner vælgere er under 28 år. Desuden steg inflationen brat i løbet af disse 10 år, hvilket havde størst indvirkning på de fattige, og landbrugssektoren, som havde behov for infrastrukturinvesteringer i stor skala, blev ladet i stikken.

Inden kampagnen til parlamentsvalget nominerede BJP Narendra Modi som sin hovedkandidat til premierministerposten. Ud over at være en workaholic og utrættelig mht. at føre kampagne, var Modi en meget succesrig regeringsleder i delstaten Gujarat i ca. 12 år. I løbet af sin embedstid gennemførte han planer for at gøre elektricitet og vand tilgængelig for alle, og han hjalp små industrier med at forøge deres produktion betydeligt. I dag, takket være Modi, er Gujarat, en mellemstor stat ud til Det indiske Ocean i landets norvestlige del, blevet den mest eftertragtede stat for investeringer fra både hjemlige og udenlandske investorer.

På sin kampagnetur talte Modi, som satte sin lid til sin erfaring med de unge i Gujarat, om »udvikling som det eneste.« Han lovede at bygge veje, lufthavne, havne, højhastighedsjernbaner og 100 moderne byer, hvis han blev Indiens leder. Resultaterne peger på, at over hele Indien, selv, hvor BJP ikke havde en stærk organisation, stemte ungdommen for at få BJP-kandidaten valgt.

Ifølge Sunil Parekh, en rådgiver, der har arbejdet med ham, blev Modi forelsket i Kina – hvortil han rejste i 2007 og 2011, hvor han uddelte visitkort, der var trykt på mandarin-kinesisk, til kinesiske ledere. Desuden har Modi udviklet meget tætte bånd til både Japan og Sydkorea. Han har besøgt Japan fire gange, og Japans investeringer i Gujarat overgår dets investeringer i nogen anden stat i Indien. Disse nære bånd blev åbenbare, da Japans premierminister Shinzo Abe, tidligt på afstemningsdagen, sendte lykønskninger til ham.

Stephen P. Cohen, som er leder af Brookings Institutions Program for Sydasiens, kommenterede følgende i en tale ved en Brookings-konference om en Ny Forestilling om Indien den 13. maj: »Modi har tætte relationer til Kina, Japan og Sydkorea, og dårlige relationer til USA«, sagde Cohen. »Jeg tror, han vil udstrække dette til at blive en strategisk fordel for Indien – dvs., at han vil benytte den økonomiske forbindelse, som han har med Østasien, især Kina, til at fremme Indiens magt og også, på en måde, Nehrus oprindelige drøm om Indien som et af de femseks mest betydningsfulde lande i verden.«

Stiften er trukket – Thailandsk militærkup, arrestationer, presse censur

23. maj 2014 – I en meddelelse over Tv erklærede den thailandske hærchef, general Prayuth Chan-ocha, at Nationalkomiteen til Fredsbevarelse blev dannet for at overtage magten. Han hævdede, at magtovertagelsen var nødvendig for at beskytte befolkningens liv.

»For at landet hurtigt kan vende tilbage til normale tilstande, har det været nødvendigt, at Thailands Militærstyrker, Det kongelige Luftvåben og politiet greb magten fra og med 22. maj kl. 16.30.« Prayuth og politichefen og andre militærstyrkers chefer gik på Tv for at annoncere kuppet, efter at et fejlslagent møde i Army Club mellem syv parter, som omfattede regeringen, regeringsmodstandere samt alt andet end neutrale, civile embedsmænd; et møde, som angiveligt skulle have haft til formål at finde en løsning på det fortsatte, seks måneder lange, politiske dødvande. Mødets eneste, virkelige formål var at tvinge regeringen til at kapitulere til resignation og underkastelse under et udnævnt diktatur under et absolut monarki. Da regeringen insisterede på, at enhver løsning måtte respektere Forfatningen, hævdede Hæren mødet og tog over.

Samtidig med, at mødet blev standset, beordrede general Prayuth deltagerne til at blive ført bort til Infanteriets Første Regiment, som er beliggende ved siden af Army Club, sagde rapporten.

Den engelsksprogede, anti-regeringsavis, *The Nation*, rapporterede, at kun repræsentanter for Senatet og Valgkomiteen ikke skulle bortføres på en militærlastbil. Begge disse institutioner er udpeget af og loyale over for monarkiet.

Hæren skal sende tropper og køretøjer til eskortering af både regeringstilhængere og anti-regeringsdemonstranter væk fra de steder, hvor massedemonstrationerne afholdtes, sagde en højtplaceret talsmand for hæren til Reuters.

Senere beordrede det thailandske militær suspendering af alle Tv- og radiostationers normale programmer for kun at vise hærens udsendelser i kølvandet på et kup, rapporterede AFP (Agence France Presse). Dette skridt blev taget for at sikre, at der blev frigivet »korrekte nyheder til befolkningen«, sagde en talsmand for hæren i en Tv-transmitteret meddelelse. Alle Tv-kanaler i det sydøstasiatiske kongedømme, inklusive udenlandske stationer som CNN, BBC og CNBC, sendte en konstant militærudsendelse, som viste en række korte meddelelser med relation til regeringsovertagelsen. Ind imellem bulletinerne vistest et statisk skærmbillede, som repræsenterede emblemerne for de forskellige grene af Thailands væbnede styrker, mens patriotiske sange blev spillet.

Hæren gav også den fungerende premierminister Niwattamrong Boonsongphaisan og hans ministre besked på at melde sig til en militærforlægning i det nordlige Bangkok den 22. maj. Hærens vicetalsmand Winthai Suvaree udstedte denne ordre i en Tv-transmitteret erklæring, blot timer efter, at hæren gennemførte kuppet.

Militærjuntaen har meddelt, at det har suspenderet forfatningen. En erklæring fra militæret, som blev sendt på

nationalt Tv i dag, bekræftede, at nationens forretningsministerium ikke længere har magten, men sagde, at Senatet, (som for det meste er udpeget), bliver siddende.

Så vidt det vides har militæret ikke klarlagt, hvilken status de tilbageholdte personer har. En rapport om, at eks-premierminister Tingluck Shinawatra skulle være flygtet til nabolandet Cambodja, blev afvist af hendes talsperson. Den øjeblikkelige og åbne fortalervirksomhed for militærets royale position oplyser Rødskjorte-tilhængerne af regeringen og af demokratiske institutioner, at der ikke er nogen mulighed for en selv nominel "upartiskhed" under det nye, allerede ubehagelige regime. En borgerkrig er umiddelbart forestående, hvilket også har været den britiske dronnings og hendes aktivers plan.

Ingen amerikansk støtte til det thailandske kup; militære vurderinger er uafgjorte

Den amerikanske udenrigsminister John Kerry fordømte omgående det thailandske kup. "Jeg er skuffet over det thailandske militærs beslutning om at suspendere forfatningen og overtage regeringskontrollen efter en lang periode med politisk uro, og dette militærkup kan ikke retfærdiggøres", sagde Kerry i en erklæring, iflg. en rapport fra Voice og America. "Det bekymrer mig, at højt-placerede politiske ledere af Thailands største partier er blevet tilbageholdt, og jeg opfordrer til, at de løslades. Det bekymrer mig også, at medier er blevet lukket ned", sagde han i erklæringen. "Jeg opfordrer til en omgående genoprettelse af en civil regering, en tilbagevenden til demokrati og respekt for menneskerettigheder og fundamentale friheder, såsom pressefriheden. Vejen fremad for Thailand må omfatte snarlige valg, som afspejler befolkningens vilje", lyder erklæringen.

"Alt imens vi værdsætter vores langvarige venskab med det thailandske folk, vil disse handlinger få negative følger for det amerikansk-thailandske forhold, især for vores forhold til det thailandske militær", sagde Kerry. "Vi genovervejer vores militære og anden assistance og øvrige engagementer, i overensstemmelse med amerikansk lov."

Talsmand for Pentagon, oberst Steven Warren, bekræftede, "vi har underkastet vores direkte assistance, militærtil-militær, en revurdering, inklusive træningsøvelser i søværnet under CARAT³-øvelserne i Stillehavet, som Thailand og flere andre lande deltager i."

Kina havde regnet med Thailand som omdrejningspunkt for sin forlængelse af den Nye Silkevej ind i Sydøstasien med den nu afsatte regerings sponsorskab. Thailands asiatiske naboer, samt yderligere de russiske og indiske magter, har en lignende, langfristet interesse i, at den Eurasiske Landbro, baseret på udviklingskorridorer, vil lykkes.

De eneste, der nyder godt af et thailandsk kup, ud over de royale, thailandske voldsmænd, er de andre royale i London.

GLASS-STEAGALL, IKKE EU-FASCISME

Bankunionen vil tage dine penge og dit liv!

VI HAR LØSNINGEN PÅ DEN ØKONOMISKE KRISE:

Glass/Steagall bankopdeling:
Skatteydere og bankkunder skal ikke betale for bankers spillegæld

Nyt kreditsystem:
Statskreditter til produktive investeringer og økonomisk opbygning

Infrastruktur-Fusionsøkonomi:
Transformér økonomien med visionære projekter og fusionskraft

**Få hele Schiller Instituttets
udførlige trepunktsprogram for
en økonomisk genrejsning
i Danmark:**

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>

EFTER EU-VALGET: MØD OP OG HØR TOM GILLESBERGS ANALYSE OG POLITISKE NYHEDSORIENTERING:

Torsdag 29. maj kl. 19.00

Schiller Instituttets kontor,
Sankt Knuds Vej 11, kld. tv.,
1903 Frederiksberg C.
Tlf.: 35 43 00 33; mobil: 51 21 72 06
Eller vær med via Google Hangouts

Kontakt Aarhus:
Janus Kramer: 28 51 87 50
Hans Schultz: 60 16 40 96

Tag Ansvar! Vær en Nationsbygger!

³ Cooperation Afloat Readiness and Training (CARAT) exercise 2013